

DE MISSIE VAN GOLDMAN SACHS

Gods werk? Laten we het maar op scherts houden. De zeer succesvolle investment bank wordt primair ten bate van de partners en de tophandelaren gedreven.

TEKST: JACQUES POTUIJT (FINANCIËEL CONSULTANT)

Lloyd Blankfein, bestuursvoorzitter van Goldman Sachs, had het zich in een interview met een verslaggever van de *The Sunday Times* laten ontvallen. “Ik doe Gods werk.” Nogal provocerend in het licht van de felle kritiek die Goldman Sachs te verduren had gekregen als een van de vermeende aanstichters van de financiële crisis. Blankfein was er echt eens voor gaan zitten, had in dit interview voor zijn doen heel wat informatie, nuancering en relativering gegeven, maar op zondag 8 november 2009 opende de *The Sunday Times* in grote koppen het 6.200 woorden tellende artikel uitgerekend met dat ene, schertsend bedoelde zinnetje.

Geschrokken van de heftige reacties liet Blankfein ijlings via zijn woordvoerder weten slechts in ironische zin te hebben gesproken. Maar de woorden waren gesproken en konden buiten de context een eigen leven gaan leiden. Ook in het postmoderne Westen, ruim een eeuw nadat Nietzsche God doodverklaarde, een halve eeuw van atheïstische existentiële filosofie en daarmee samenhangende ontkerkelijking, kan religie de gemoederen kennelijk nog steeds verhitten. Maar de verontwaardiging gold waarschijnlijk minder theologische haarkloverij als wel het gebruik van een religieus getinte metafoor die de morele juistheid van het handelen van Goldman Sachs moest onderstrepen.

Het beroep op een transcendentale autoriteit als het om geldzaken gaat is precair. De bijbel is tamelijk ambigu over geld en rijk-

dom. Was het niet Christus zelf die de geldhandelaren uit de tempel verdreef? Elders wordt gesteld dat nog eerder een kameel door het oog van de naald kan gaan dan dat een rijke het Koninkrijk Gods zal binnengaan. Maar in de gelijkenis van de talenten werd de man die van zijn baas vijf talenten had ontvangen en deze voor hem had weten te verdubbelen de hemel in geprezen, terwijl degene die de zorg had gekregen over slechts een talent en deze renteloos teruggaf scherp werd veroordeeld wegens gemis aan ondernemingslust.

Aan die laatste parabel kan Blankfein en zijn leger van ruim 30.000 ‘Goldmanites’

zich optrekken. Ze werken hard, 24/7 en wereldwijd om de hen ter beschikking gestelde talenten te vermeerderen. Al sinds 1869, toen de Duitse Marcus Goldman de grote oversteek naar de nieuwe wereld waagde en zich in New York ging bezighouden met het verstrekken van geldleningen aan berooide immigranten, lijkt de zegen van ‘de Heer’ op hun werk te rusten, getuige de consistent hoge rendementen.

EEN ZEKERE BALORIGHEID

Of dat allemaal door het hoofd ging van Lloyd Blankfein op het moment dat hij de gewraakte woorden sprak, zullen we nooit

